

Oponentský posudek diplomové práce „AUTORSKOPRÁVNÍ OCHRANA AUDIOVIZUÁLNÍCH DĚL“

Téma diplomové práce:	Autorskoprávní ochrana audiovizuálních děl
Autor práce - diplomantka:	Berenika Wünschová
Vedoucí práce:	JUDr. Petra Žikovská
Oponent práce:	JUDr. Martin Janák
Katedra FPR:	Katedra soukromého práva a civilního procesu

Předložená diplomová práce na téma „**Autorskoprávní ochrana audiovizuálních děl**“, které si diplomantka zvolila, představuje téma relativně úzkého záběru, jehož komplexní zpracování však představuje poměrně nesnadný úkol. Volba zajímavého a netradičního tématu pro diplomové práce prokazuje nepochybně zájem diplomantky o zvolenou problematiku. Práce mapuje především úpravu audiovizuálních děl z pohledu českého autorského práva de lege lata v kontextu historické právní úpravy. Úvodem k posudku práce mohu konstatovat, že diplomantka provedla zpracování matérie tématu diplomové práce na dobré úrovni, které však nejspíše z důvodu specifčnosti zvoleného tématu vykazuje v jistých ohledech řadu nedostatků specifikovaných níže. Např. jedním z nedostatků je nevymezení konkrétního cíle práce, který je uveden nejspíše v podobě „účelu práce“ diplomantkou až v samotném závěru práce, a to jako „*poskytnutí nástinu autorskoprávní ochrany audiovizuálních děl z hlediska platné právní úpravy*“. Nejasnost vytyčeného cíle je patrna i ze závěrů práce, kde je diplomantkou odkazováno mj. na historickou právní úpravu audiovizuálních děl a její konformitu s mezinárodním právem, která však působí zmatečně a v rozporu s vymezeným „účelem práce“ tedy cílem práce.

Z formálního hlediska práce naplňuje, nikoliv však bez výhrad, požadovaná kritéria stanovená vyhláškou děkana č.32 D 2009/2010 o požadavcích na bakalářské a diplomové práce, tzn. zejména předepsaný počet stran, rozsah a způsob zpracování, poznámkový aparát, seznam použitých pramenů, cizojazyčné resumé, atd. K uvedeným formálním požadavkům lze vznést následující věcnou kritiku. Rozsah vlastního textu diplomové práce čítá pouhých 50 stran, což je na spodní hranici minimálního množství, které je kladeno na diplomové práce. Způsob zpracování je spíše popisného charakteru s nepřilíh originálním pojetím. Až na marginální výjimky se diplomantka pouští do vlastních právních úvah a kritik, které hodnotím v zásadě pozitivně. Poznámkový aparát čítající pouhých 23 odkazů považuji za velmi chudý a zcela nedostatečný. Obdobnou kritiku lze rovněž vznést i k seznamu použité literatury, kde zcela absentuje jednak jakýkoliv zahraniční zdroj, tak i zdroj elektronický. V seznamu bibliografických zdrojů se objevuje pouze základní trio tuzemských autorů Telec, Knapp a Kříž. Citace k odkazovaným bibliografickým zdrojům nejsou v souladu s citačními normami. Z jazykového hlediska lze práci označit za slohově konsistentní a stylisticky vhodnou. Bohužel nepřilíh vhodná jsou místa z oddělenými čarami např. str. 10, 19, 21, 27, 45. Nežádoucí je též četné množství gramatických chyb či překlepů jako např. str.1 „*audivovizuálních*“, str.1 „*so te jeví*“, str. 9 „*doktrinární*“, str. 13 „*autorské*“, str. 16. „*setklay*“, str. 21 „*pode o užití Finch děl*“, str. 25 „*Dominku*“, str. 35 „*vytořeno*“, a řada dalších. Výtky též vznáším k nejednotným a chybným způsobům označování zákonných ustanovení, např.: „*odstavci 4 §12 autorského zákona*“ či viz str. 10 či „*odstavec 2 § 46 autorského zákona*“ viz str. 27. Závěrem k formálním hlediskům práce lze též vytknout i cizojazyčné anglické resumé. Resumé je příliš krátké, standardní je rozsah 2 až 3 stran, přičemž kvalitativní úroveň zpracování by si zasloužila řádnou jazykově gramatickou korekci. I přes výše uvedené formální nedostatky, lze označit formální stránku práce při komplexním úhlu pohledu na dobré úrovni.

Po **obsahové stránce** je práce poměrně dobře uspořádaná, přehledná a systematicky soudržná, avšak s výhradou těžkopádného strukturálního členění 4. části práce, která by si zasloužila rozdělení min. na dvě samostatné části. Práce je rozdělena na celkem 6 částí či kapitol včetně úvodu a závěru. Úvodní část práce, ve které diplomantka uvádí důvody volby tématu práce

s úvodním pojednání, navazuje na kapitolu nazvanou práva k duševnímu vlastnictví. Tato kapitola, poměrně stručně zpracovaná, by si nesporně zasloužila např. uvedení historicko-právních souvislostí pojících se k ochraně duševního vlastnictví. Druhá část práce nese označení „Základní principy autorskoprávní ochrany“. V této části se diplomantka zaměřila, jak název napovídá, především na principy ochrany autorských děl z pohledu kontinentálního právního systému. Zpracování této kapitoly hodnotím pozitivně, nicméně ke škodě je neuvedení konkrétních směrnic EU a mezinárodních smluv, na které diplomantka pouze obecně odkazuje. Následující třetí část práce, jež diplomantka nazvala jako „Nástin copyrightového systému autorskoprávní ochrany“, je skutečně pouhým a navíc značně zmatečným nástinem čítajícím necelé 2 strany. Diplomantka začíná kapitolu s odkazem na Copyright Act z roku 1996, aniž by bylo jakkoliv zřejmé, co vlastně Copyright Act představuje, znamená a pro jaké území se vztahuje. Dále diplomantka v této kapitole užívá anglofonních výrazů, aniž by uvedla jejich český ekvivalent např. zmíněný „Copyright Act“, či „Common Law“. Rovněž se v uvedené kapitole diplomantka svébytně pouští do neodborného počestování anglických výrazů jako např. „Copyrightového úřadu“, či „Statutární právo“, kde v případě druhého ze zmíněných pojmů, měla diplomantka na mysli nejspíše „Statute Law“, což však znamená právo psané nikoliv jakési statutární právo. Třetí kapitolu hodnotím jako velmi nedostatečně zpracovanou, což přes výše uvedené výhrady dokládá i neuvedení jakéhokoliv soudního precedentu týkající se autorskoprávní ochrany. Jádro problematiky práce je obsaženo ve čtvrté části práce a nese totožné označení jako samotný název práce. Zpracování matérie této kapitoly hodnotím jako dobré s výhradou chybného strukturálního členění kapitoly resp. podkapitol 4.2.4.1. Duplicitně působí též označení kapitoly 4.2.4 a 4.2.4.1.14. Mezi další výhrady, které lze uvést ke zpracované kapitole, je především absence práce s judikaturou či nezohlednění možných změn na poli autorského práva v případě přijetí nové klíčové soukromoprávní kodifikace – nového občanského zákoníku. Jako velmi zajímavou a zdařile vypracovanou hodnotím předposlední část práce označenou jako „Praktická aplikace současné autorskoprávní úpravy ve vztahu k ochraně audiovizuálních děl a jejich složek“. Diplomantka se v této části práce pouští do vlastních úvah o významu a roli jednotlivých osob (např. režisér, herec, scénárista, producent) při tvorbě audiovizuální děl z pohledu autorského práva. Jsou zde řešeny nejen otázky autorství či spoluautorství k dílu, ale i umělecké výkony. Velmi povedené je též pojednání o smlouvě o zakázkové výrobě audiovizuálního díla. V poslední závěrečné šesté části zohledňuje diplomantka poněkud zmatečně a neuceleně některé poznatky získané při tvorbě práce.

Závěrem z pohledu komplexního ohodnocení práce uvádím, že u individuálně zvoleného tématu, které je diplomantce soudě dle úvodu práce tématem blízkým, bych očekával daleko větší a pro-aktivnější přístup, vytržbenější a preciznější způsob zpracování vybraných kapitol, jež jsou předmětem kritiky, práci s judikaturou, komparaci, bohatší citační aparát včetně použitých zdrojů. Nota bene proto, že diplomantka v úvodu práce mj. uvádí, že téma audiovizuálních děl, které se stalo součástí jejího života, považuje za téma právně nevyčerpatelné.

Na základě shora uvedeného lze předloženou diplomovou **práci klasifikovat jako dílo dobře zpracované**. V práci jsem neshledal žádné kritické či natolik vážné nedostatky, které by zakládaly nemožnost či nedoporučení konání obhajoby, a proto **diplomovou práci k ústní obhajobě doporučuji a navrhuji ji hodnotit klasifikačním stupněm dobře**. Nicméně konečný výsledek klasifikace diplomantky bude záležet na samotné ústní obhajobě práce a způsobu, jakým se diplomantka vypořádá s níže uvedenými doplňujícími otázkami.

V rámci ústní obhajoby, nechť diplomantka provede **zodpovězení následujících otázek**:

- 1) Ve své práci na několika místech zmiňujete, že majetková práva autorská jsou nepřevoditelná s odkazem na ust. § 26 autorského zákona, v platném znění. Je však možný převod majetkových práv autorských, in. eventum může být jejich vykonavatelem i jiný subjekt nežli autor díla? Srovnajte ust. § 58 autorského zákona, v platném znění, dále ust. § 479 obchodního zákoníku, v platném znění.
- 2) Co je tzv. „tříkrokový test“ a k čemu slouží?
- 3) V závěru práce uvádíte, že ze subjektivního pohledu autorů audiovizuálních děl si stávající podoba autorského zákona vyžaduje posun. Jaký posun máte in concreto na mysli?

V Plzni dne 23.8.2011

JUDr. Martin Janák
oponent diplomové práce

